

NŐSZÖVETSÉGI KONFERENCIA

Mezőkölpény

2013.II.28.

Február utolsó napja volt. Még ott bujkált a kora tavaszi nap a bokrok között, amikor Mezőkölpény poros utcáján ereszkedtünk be a falu közepébe, ahol viszont már aszfaltos út vezetett a templomhoz.

A templom előtt már sokan álltak. Ismerős és idegen arcok, asszonyok közlelről és távolról.

A fogadtatás szívélyes, kaláccsal kínálnak és mosolyognak. Már csak ezért is jók ezek a találkozások, mert mindenki mosolyog. Régi ismerősök köszöntik egymást, új ismeretségek köttetnek.

A kölpényi asszonyok arcán ott látom a feszültséget, a fáradtságot, a reményt.

Bevonulunk a templomba, amelynek meghitt hangulata fogad. Nem jártam még e templomban, így jól körülnézek, érdekesnek és egyedinek találok a szószéket, a berendezést, a padok elhelyezését, valami megfoghatatlan nyugalom és békesség árad e falakból.

Elfoglalva helyeinket a padokban beszélgetünk asszonytársaimmal, miközben áramlik a tömeg a templomba. Csak jönnek és jönnek az asszonyok és mindenkinek helye van.

Elcsendesülünk, a helybéli tiszteletes úr - Zöld Imre lp - köszönti az egybegyűlteket és felkéri Szántó Tünde (Mezőbodon) lelkesznőt a bevezető áhítat megtartására.

A hirdetett ige (I. Kir 8-17) találóan bizonyítja, hogy nem csak az erősekre, bátrakra van szükség, úgy az egyházban, mint azon kívül, hanem a gyengékre, elesettekre, törékenyekre, özvegyekre is. Mindenki felteheti magának a kérdést: mit akar tőlem Isten? Ha feladatot osztott ránk az Úr, azt azért tette, mert tudta képesek vagyunk elvégezni, sőt jól végezni azt.

Az igehirdetést köszöntő beszédek követték, melyek szépen illeszkedtek az igehirdetésben elhangzott gondolatokhoz. Előbb Borsos Melinda Kerületi Nőszövetségi Elnöknő, majd Jakab István a Maros-Mezőségi Református Egyházmegye esperese üdvözölte a konferencia résztvevőit. Ezt követően az egyházmegyénk nőszövetségi elnöknője, Nagy Irma Lilike tiszteletes asszony ismertette a programot, köszöntötte a jelenlevőket és mivel a Maros-Mezőségi Egyházmegyében 2012. október 1., a kibővülés után első alkalommal szerveződött nőszövetségi konferencia, felkérte a gyülekezeteket a bemutatkozásra, így a 29 egyházközségből 21 gyülekezet képviselői jöttek el, csaknem 140 asszonytestvér. A számbavétel után felkérte a Magyarországról érkezett előadónőt, Dr. Komlósi Piroska pszichológus- családterapeutát az előadás megtartására.

Az előadás címe: **Nőnek lenni ajándék**, mely témát az előadónő ékesszólóan, de ugyanakkor nemes egyszerűséggel és közvetlenséggel tárt elénk, lekötötte a hallgatóság figyelmét és érdeklődését. Az asszonyok arcát figyelve, láttam, ahogy magukra ismernek a találó példákban, bólogatásukkal egyetértésüknek adták jelét. Bizony mindaz, amit hallottunk mennyire igaz, mennyire fontos és mi talán soha nem gondoltunk így rá vagy nem fogalmazódott meg bennünk ekképpen.

Az életből vett példákkal, saját élettapasztalatainak megfogalmazásával, munkájában tapasztalt esetek példázatával, oly közel engedett magához az előadónő, hogy nekem személy szerint úgy tűnt, mintha egy bölcs, megfontolt asszony ismerősömmel beszélgetnék. Úgy éreztem, már nem a Magyarországról érkezett Dr. Komlósi Piroskát látom a mezőkölpényi kőből faragott szószéken, hanem egy régi ismerőst, a ki sok el nem hangzott kérdésemre adott választ e rövid órácska alatt.

E sikeres előadás és beszélgetés után a vendégek, a jelenlevők vacsorában részeseültek a falu nagyon szép és modern kultúrotthonában. A templom kijáratánál a mezőfelei asszonyok kézimunkáját dicsérő, gyékényből készült, emléktárgyat kapott minden résztvevő.

A szeretetvendégség során megtapasztalhattuk a mezőkölpényi asszonyok szívéllyességét, szeretetét.

Az estét a mezősámsondi Citera és Dalcsoport zárta népdalzsoltárokkal. A székelyruhába öltözött csoport, akár egy csokor fogta egybe a vendégeket és vált eggyé velük a közös éneklés során.

A sok mosolygós arcot látva, hálát adtam Istennek, hogy lehetővé tette ennek az alkalomnak a megszervezését, lebonyolítását, hiszen ezeknek az áldott találkozások emléke ad erőt a mindennapi élet küzdelmeiben.

Isten áldását kérem a szervezők, a résztvevők és az előadók életére, és kívánom, hogy az elkövetkező alkalmak is ilyen sikeresek és szeretetteljesek legyenek.

Mezősámsond, 2013. III. 01.

Fekete Annamária,

Jegyző, tanító nő